

ZERO VIOLENCE

Concept/philosophy

Actul violenței nu este un fenomen cu care omul se poate obișnui, pe care l-ar putea însuși în rațiunea sa, l-ar clasa și într-un final l-ar ignora fără să resimtă niciun fel de vătămare psiho-emoțională sau fizică. Starea de a abuza prin violență o faptură umană, sau orice altă viețuitoare, este indescrribibilă și se manifestă ca o acțiune incognitivă și embrionară ca statut decizional. Violența este o pledoarie a vacuum-ului emoțional, o torță mentală care arde în contextul unui haos destabilizator, luminând lacune ale unui **knowledge existențial**, și impertinența de a profana neprihănirea *creației originare*.

Spectrul invaziv al acțiunilor cu caracter negativ este vast și complex, astfel mecanismele fragile ale ființei umane pot fi depreciate foarte ușor, mai ales în lipsa unei experiențe de documentare în ceea ce privește pericolele sociale, caracterele abreviate ale multor semeni care sunt lăsați să umble liberi, folosind arme psihologice și comportamentale, crezând astfel că acced la o autoritate care le permite în definitiv să fie pre-validați în acțiunile profesionale cât și în ceea ce privește calitățile lor estetice, autoevaluate extrapolând narcisismul.

Violența are **stadii ale manifestării** și este ușor detectabilă dacă luăm în calcul o simptomatologie specifică din fazele incipiente. Proliferarea acestor acțiuni are la bază tărâmul permisiv pe care poate să se dezvolte. Caracterul violent al cuvintelor care la început pot avea doar **topic de intimidare**, de anulare a încrederii în valorile și forțele personale, poate fi augmentat de insinuări amenințătoare și în final de ultraj al responsabilității pentru daunele majore săvârșite premeditat.

Violența nu poate fi tratată și asimilată ca un compromis în favoarea altor beneficii, vezi aspectele conjugale și pre-conjugale despre care un cumul de realități ne arată fața contorsionată a unei *legi dictatoriale* de conviețuire ale cărei pseudo-reguli marchează nonșalanța abuzului și **potența iluzorie** de stăpânire a unui teritoriu sau a unei (unor) persoane. De la cuvânt la scenariu-acțiune nu este decât un interval, insuficient ca victima să poată evada, însă chiar și așa importantă este **conștientizarea** fenomenului în sine, evaluarea și în consecință îndepărtarea de către sursa inamică. Vâltoarea informațională permite trecerea unor **malware** care au ca țintă doborârea din planul vertical al conștiinței a omului contemporan, dintr-o pură satisfacție, de cele mai multe ori nejustificată, incalificabilă și deplorabilă pentru cel care o comite.

Societatea are nevoie de **programe de reabilitare** a ordinii mentale, emoționale și afective ale individului, însă cu o răspândire a unui cumul de informații benefice și ușor asimilabile dincolo de modalitățile convenționale, apelându-se la tactici educaționale în mediile cu **vizibilitate maximă**, totul într-o formă gratuită de a avea acces la conținutul informativ.

Aceste programe implementate strategic și cu asumarea creșterii mediului de conștientizare a pericolelor de natură socio-psihologică pot fi un bun **start-up** în **fluidizarea relațiilor** interumane, cu rezultate pozitive pe termen mediu și lung, ajutând astfel în lupta pentru **eradicarea violenței** sub toate manifestările ei, la apărarea și **protecția femeii** în general, a

mamei și a **copilului** și, nu în ultimul rând, la stabilitatea confortului siguranței, în afara fraudei de orice natură a persoanei, în conformitate cu tinderea către o valorizare superlativă a respectării **drepturilor fundamentale** ale omului.

ZERO VIOLENCE face parte din sfera manifestărilor conceptuale și de **experiment vizual** în arealul interdisciplinar al fenomenului fashion art. Alegoria conceptuală abordează tematici puternice cu valoare arhetipală cum ar fi **cordul anatomic** supradimensionat, aluzia **fătului** în interdependență cu corpul mamei protective care capătă aici însușiri **hieratice** și augmentarea mâinii care ia forma unei **mănuși de uz industrial** făcând trimitere la invocarea forței mecanice care nu implică emoție.

Roșul plener care conferă autoritate obiectului care **metaforizează** inima, ca organ bivalent în existențialitate, pe deoparte dătător de vitalitate și coordonator al mecanismelor biologice și pe de altă parte motorul afectiv care animă întreaga paletă senzorială a manifestărilor afective și emoționale umane.

Aliura angelică a mamei reliefată prin formele descriptive ale unor aripi dar și prin forța vizuală a albului neon este prezentată într-un contrast stilistic între **arhaismul tematic** și elemente contemporane de vestimentație.

Mănușile industriale supradimensionate și multiplicare ca număr compun un joc al unei retorici de introspecție care invită la conștientizarea nevoii de afectivitate și de un tip de manifestare plenipotențială de **human touch**.

Materialitatea care personifică cele trei obiecte conceptuale este din sfera **echipamentelor sport**, cu proprietăți impermeabile și termice, care amplifică antagonismul între simbol și plasarea lui în lumea contemporană.

O serie de sunete din natură aduc personajul descris în **realitatea imediată** și fac stringentă nevoia de eradicare a violențelor multiple care amenință firescul inocenței și viața în tot spectrul său de descendențe paradisiace.